

culi incidentes in aliquo unq̄ puncto possunt concurrere, sed disperguntur in ipso medio, non ergo illi aggregati radij unq̄ corpus aliquod quodcunq̄ uel ipsum sit combustibile possunt incēdere, ut reflectūtur à superficie speculi unius, ex plurimū tñ speculorū cōpositione posset aliqd huiusmodi effici, ita ut à quolibet illorū speculorū uno puncto reflectetur unus radius ad unum punctū, cū aliorū speculorū radijs concurrens, & sic fortificaretur actio radiorum in illo puncto, & secundum numerum speculorum fieret numerus radiorum, & unio uel aggregatio radiorū uirtutis. Hæc aut̄ speculorū cōpositio plus esset difficilis q̄ utilis, unde tali operi nos nō dignum credimus insisti, patet itaq̄ propositum.

LIBER SEPTIMVS

PERSPECTIVAE VITELLIONIS.

Ordinis realis series nos ammonet, ut qui planorum speculorum & sphaericorum conuexorum passiones proprias prout potuimus transcurramus, nunc ad speculorum columnariū & pyramidalium proprietates diuertamus. Sunt em̄ speculorū istorum aliqua passiones, ex passionibus præmissorum speculorum constantes uel compositæ, sicut & figuræ istorū speculorum ex figuris illorū præmissorū speculorū aliquāter cōponunt. Speculū em̄ columnare cū sit pars columnæ rotundæ, sicut in octaua & in decimaquarta, & in decimaquinta huius declarauimus. Palam ex præmissis in primo libro huius scientiæ, & in principio undecimi Euclidis, qm̄ pyramis sit ex transitu rectanguli, quod uno suo latere fixo motis alijs circumducit, quousq̄ redeat ad locum unde motus accepit principium. Speculum quoq̄ pyramidale causatur ex motu trigoni rectanguli, cuius unum latere rectum angulū continentium figitur, & alia duo modo præmissa quousq̄ ad locum unde moueri cœperūt circumducuntur. Vtrumq̄ ergo istorū speculorū, quia ex motu linearū rectarum ortum habet, palam quia rectarum passiones proprias non euadit. In quantum uero illæ lineæ causant speculorū figuras cū circulariter circumferuntur, in tñ hæc speculorū passiones circulares, hoc est sphaericas, quarū origo est circulus, cōmuniter cōsequuntur, & hoc maxime in speculis colūnaribus euidentius apparet, prout manifestabimus in processu. Proprie uero istorū speculorū passiones ut illæ quæ secundum oxigonias sectiones accidunt, quæ solis his speculis, siue sint conuexa, siue concaua conueniunt, ex quadam cōmuni natura linearum rectarum, & motus accidunt in illis, hæc ergo speculorū posteriorē ordinē recipiunt à plana specula & sphaerica conuexa. Prius uero de his speculis columnaribus & pyramidalibus conuexis prosequemur quàm de quibuscunq̄ concauis & sphaericis, propter simplicitatē passionū speculorū cōuexorū respectu concauorū, ut illarum quæ in alias descendunt, quæ uero præmittimus sunt ista.

Maius speculum columnare uel pyramidale conuexum uel concauum dicimus, qd̄ est pars maioris columnæ uel pyramidis & maius quàm est pars minoris. Axem speculi columnaris uel pyramidalis, dicimus axem illius columnæ uel pyramidis cuius pars speculum existit. Bases speculorum ppositorum dicimus bases suarum columnarum uel pyramidum quæcunq̄. Diametrum uisualem dicimus lineam à centro uisus perpendicularem, super superficiem speculi, & ad axem productam, & eadem dicitur kathetus reflexionis. Kathetus incidentiæ dicitur ut prius linea perpendicularis ducta à puncto rei uisæ super lineam quæ est cōmunis sectio superficiæ reflexionis & speculi, utpote super lineam rectam, quæ est linea longitudinis speculi, uel super circumferentiam uel super oxigoniam sectionem, secundum quod ab aliqua istarum linearū reflexio pcedit. Finis cōtingentiæ dicitur punctus in quo alter kathetorū secatur lineam in puncto reflexionis speculum secundum circumferentiam uel sectionem oxigoniam contingentem.

V

Metam